

ναρκωτικό

ναρκωτικό, το, ουσ. [ουδ. του επιθ. ναρκωτικός], το ναρκωτικό. **1.** καθετί που η συνεχής χρήση του λόγω προσωρινής ευχαρίστησης μας δημιουργεί στο τέλος ένα είδος εξάρτησης: «αγόρασε μια τηλεόραση για να βλέπει τους αγώνες του μπάσκετ και του ποδοσφαίρου και στο τέλος έγινε το ναρκωτικό του, γιατί δε λέει να ξεκολλήσει απ' αυτή». **2.** συνήθως στον πλ. **τα ναρκωτικά**, τοξικές ουσίες που προκαλούν χαλάρωση στο νευρικό σύστημα και δημιουργούν κάποια ευφορία, αλλά η συνεχής χρήση τους προκαλεί διάφορες σωματικές και διανοητικές διαταραχές καθώς και εθισμό και εξάρτηση: «όποιος μπλέκει με τα ναρκωτικά, υπογράφει την καταδίκη του».

- είμαι στα ναρκωτικά, κάνω χρήση ναρκωτικών, είμαι χρήστης: «όποιος είναι στα ναρκωτικά, γρήγορα λέει αντίο στη ζωή».

- παίρνω ναρκωτικά, βλ. φρ. είμαι στα ναρκωτικά.

- πέφτω στα ναρκωτικά, αρχίζω να κάνω χρήση ναρκωτικών, γίνομαι χρήστης: «κοντεύει να πεθάνει απ' τη στενοχώρια του ο φουκαράς, γιατί ο γιος του έπεσε στα ναρκωτικά».

- σκληρά ναρκωτικά, η ηρωίνη, η κοκαΐνη, το κρακ, κ. ά: «τα σκληρά ναρκωτικά, είναι σκέτος θάνατος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας